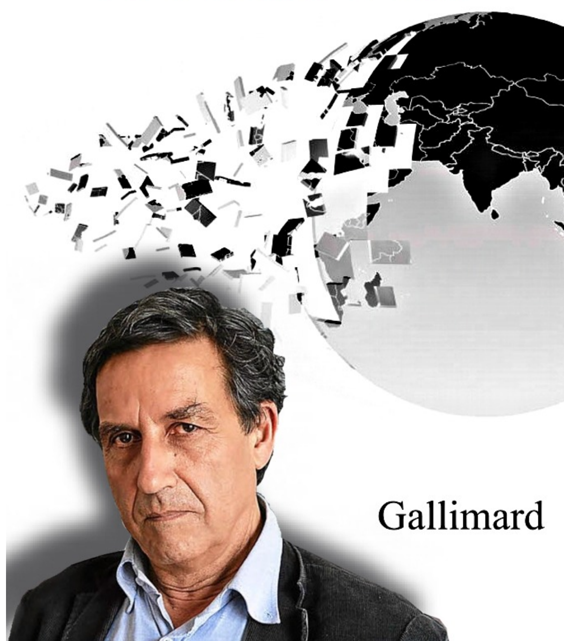

Cum a fost învins Occidentul

Pepe Escobar, analist geopolitic independent brazilian (https://www.art-emis.ro/pepe-escobar-analist-geopolitic-independent-brazilian/)

21 Ianuarie 2024

(/images/stories/analize/Emmanuel_Todd-La_defaite_de_l_occident_-2024.jpg)

Emmanuel Todd, istoric, demograf, antropolog, sociolog și analist politic, face parte dintr-o rasă în dispariție: unul dintre ultimii reprezentanți ai inteligenței franceze de școală veche - un moștenitor al celor care, precum Braudel, Sartre, Deleuze și Foucault i-au uimit pe tinerele generații succesive ale Războiului Rece, de la Apus la Est. Prima pepiță referitoare la ultima sa carte, „Înfrângerea Occidentului", este micul miracol al publicării ei săptămâna trecută în Franța, chiar în sfera N.A.T.O.: o carte de rodie, a unui gânditor independent, bazată pe fapte și date verificate, aruncând în aer întregul edificiu al Rusofobiei ridicat în jurul „agresiunii" de „țarul" Putin. Cel puțin unele sectoare ale mass-media strict controlate de oligarhii din Franța pur și simplu nu l-au putut ignora pe Todd de această dată, din mai multe motive. În primul rând pentru că a fost primul intelectual occidental, în 1976, care a prezis căderea URSS în cartea sa „The Final Fall", bazată pe ratele mortalității infantile din Uniunea Sovietică.

Un alt motiv-cheie este cartea sa din 2002 „După Imperiu", un fel de prezentare generală a declinului și căderii Imperiului, publicată cu câteva luni înainte de „Șoc și uimire" în Irak. Astăzi, Todd, în ceea ce a definit ca fiind ultima sa carte („Am închis cercul"), își permite să meargă până la capăt și să descrie cu meticulozitate înfrângerea nu numai a Statelor Unite, ci a Occidentului în ansamblu, concentrându-și cercetări asupra războiului din Ucraina și împrejurimi. Având în vedere mediul toxic al NATO, în care rusofobia și cultura anulării domnesc supreme și orice abatere este pedepsită, Todd a avut grijă să nu prezinte procesul actual ca o victorie a Rusiei în Ucraina (deși acest lucru este subînțeles în tot ceea ce descrie, de la câțiva indicatori ai păcii sociale la stabilitatea generală a „sistemului Putin", care este „un produs al istoriei Rusiei, nu opera unui singur om"). Mai degrabă, se concentrează pe principalele motive care au dus la căderea Occidentului. Printre acestea: sfârșitul statului-națiune; dezindustrializarea (ceea ce explică deficitul NATO în producția de arme pentru Ucraina); „gradul zero" al matricei religioase a Occidentului, protestantismul; creșterea bruscă a ratelor mortalității în Statele Unite (mult mai mare decât în Rusia), precum și a sinuciderilor și omuciderilor; şi supremaţia unui nihilism imperial exprimată prin obsesia războaielor eterne.

Prăbușirea protestantismului

Todd analizează metodic, în ordine, Rusia, Ucraina, Europa de Est, Germania, Marea Britanie, Scandinavia și în final Imperiul. Să ne concentrăm pe care ar fi cele 12 puncte principale ale exercițiului său remarcabil. 1. La demararea operațiunii militare speciale (SMO) din februarie 2022, PIB-ul combinat al Rusiei și Belarusului reprezintă doar 3,3% din cel al Occidentului combinat (în acest caz sfera NATO plus Japonia și Coreea de Sud). Todd este surprins că acești 3,3%, capabili să producă mai multe arme decât întregul colos occidental, nu numai că câștigă războiul, dar distrug noțiunile dominante de „economie politică neoliberală" (rata PIB-ului).

„Singuratatea ideologică" și „narcisismul ideologic" ale Occidentului – incapabili să înțeleagă, de exemplu, cum „întreaga lume musulmană pare să privească Rusia mai degrabă ca un partener decât ca un adversar".

Todd respinge noțiunea de „stat weberian" – evocând o compatibilitate delicioasă a viziunii între Putin și practicantul american de realpolitik John Mearsheimer. Pentru că sunt forțați să supraviețuiască într-un mediu în care contează doar raportul de putere, statele se comportă acum ca „agenți hobbesieni". Și asta ne aduce la noțiunea rusă de stat-națiune, centrată pe „suveranitate": capacitatea unui stat de a-și defini independent politicile interne și externe, fără nici cea mai mică intervenție externă.

Implozia, pas cu pas, a culturii WASP, care a dus, „din anii '60", la „un imperiu lipsit de centru și proiect, o organizație esențial militară condusă de un grup fără cultură (în sensul antropologic)". Așa definește Todd neoconiștii americani.

Statele Unite ca entitate „post-imperială": o simplă înveliș de mașini militare lipsite de o cultură bazată pe informații, care duce la „o expansiune militară accentuată într-o fază de contracție masivă a industriei sale de bază". După cum subliniază Todd, „războiul modern fără industrie este un oximoron".

Capcana demografică: Todd arată cum strategii de la Washington „au uitat că un stat a cărui populație se bucură de un nivel educațional și tehnologic ridicat, chiar dacă scade, nu își pierde puterea militară". Este exact cazul Rusiei în anii Putin.

Aici ajungem la miezul argumentației lui Todd: reinterpretarea sa post-Max Weber a „Etica protestantă și spiritul capitalismului", publicată cu puțin peste un secol în urmă, în 1904/1905: „Dacă protestantismul era matricea ascensiunea Occidentului, moartea lui astăzi este cauza dezintegrarii și înfrângerii sale." Todd definește clar modul în care „Revoluția Glorioasă" engleză din 1688, Declarația Americană de Independență din 1776 și Revoluția Franceză din 1789 au fost adevărații piloni ai Occidentului liberal. Prin urmare, un „Occident" extins nu este istoric „liberal", deoarece a dat naștere și „fascismului italian, nazismului german și militarismului japonez". Pe scurt, Todd arată cum protestantismul a impus alfabetizarea universală populațiilor pe care le controla, „pentru că toți credincioșii trebuie să aibă acces direct la Sfintele Scripturi. O populație alfabetizată este capabilă de dezvoltare economică și tehnologică. Religia protestantă a modelat, din întâmplare, o forță de muncă superioară și eficientă." Și în acest sens Germania a fost „în centrul dezvoltării occidentale", chiar dacă revoluția industrială a avut loc în Anglia. Formularea cheie a lui Todd este inconfundabilă: „Factorul crucial în ascensiunea Occidentului a fost angajamentul protestantismului față de alfabetizare". Protestantismul, subliniază Todd, este, de asemenea, de două ori în centrul istoriei occidentale: prin educație și economie – teama de condamnare și nevoia de a te simți ales de

Dumnezeu, generând o puternică etică a muncii și moralitate colectivă – și prin ideea că oamenii sunt inegală (amintiți-vă de „povara omului alb"). Prăbușirea protestantismului nu ar putea decât să distrugă etica muncii în beneficiul lăcomiei în masă: acesta este neoliberalismul.

Transgenderismul și cultul minciunii

Critica usturătoare a lui Todd la adresa spiritului anului 1968 merită o carte cu totul nouă. El evocă „una dintre marile iluzii ale anilor '60 – între revoluția sexuală anglo-americană și mai 68 în Franța": „crezând că individul ar fi mai mare dacă ar fi eliberat de colectiv". Aceasta a dus la o dezamăgire inevitabilă: „Acum, că suntem eliberați, în masă, de credințele metafizice, fondatoare și derivate, comuniști, socialiști sau naționaliști, trăim experiența golului". Și așa am devenit „o mulțime de pitici mimetici care nu îndrăznesc să gândească singuri – dar se dovedesc a fi la fel de capabili de intoleranță ca și credincioșii antichității". 9. Scurta analiză a lui Todd a sensului mai profund al transgenderismului zguduie complet Biserica Woke – de la New York până în sfera europeană, și va provoca atacuri de furie în serie. El arată că transgenderismul este „unul dintre steagurile acestui nihilism care definește Occidentul astăzi, această dorință de a distruge nu numai lucrurile și oamenii, ci și realitatea". Și există un bonus analitic: „Ideologia transgender spune că un bărbat poate deveni femeie, iar o femeie poate deveni bărbat. Aceasta este o afirmație falsă și, în acest sens, se apropie de miezul teoretic al nihilismului occidental. Situația este și mai gravă când vine vorba de ramificațiile geopolitice. Todd stabilește o legătură mentală și socială jucăușă între acest cult al falsului și comportamentul șocant al hegemonului în relațiile internaționale. Exemplu: acordul nuclear iranian încheiat sub Obama, care a devenit un regim de sancțiuni dure sub Trump. Todd: „Politica externă americană este, în felul ei, fluidă de gen". 10. „Sinuciderea asistată" a Europei. Todd își amintește că Europa, inițial, a fost cuplul franco-german. Apoi, după criza financiară din 2007/2008, acest cuplu s-a transformat într-o „căsnicie patriarhală, cu Germania ca soț dominant, care nu-și mai ascultă partenerul". UE a abandonat orice pretenție de a apăra interesele Europei prin întreruperea energiei și comerțului cu partenerul său, Rusia, și autosancționându-se. Todd identifică pe bună dreptate axa Paris-Berlin înlocuită cu axa Londra-Varșovia-Kiev: a fost „sfârșitul Europei ca actor geopolitic autonom". Și acest lucru s-a întâmplat la doar 20 de ani după ce Franța și Germania s-au opus împreună războiului neoconservator împotriva Irakului. 11. Todd definește corect NATO scufundându-se în „inconștientul lor": „Vedem că aparatul său militar, ideologic și psihologic nu există pentru a proteja Europa de Vest, ci pentru a o controla". 12. În tandem cu mai mulți analiști din Rusia, China, Iran și dintre independenți din Europa, Todd este sigur că obsesia americană – din anii '90 – de a separa Germania de Rusia va duce la eșec: „Mai devreme sau mai târziu, vor colabora ", deoarece „specializările lor economice îi definesc ca fiind complementari". Înfrângerea din Ucraina va deschide calea, deoarece o „forță gravitațională" atrage reciproc Germania și Rusia. Înainte de asta, și spre deosebire de practic toți „analiștii" occidentali ai principalei sfere NATO, Putin înțelege că Moscova este pregătită să învingă împotriva întregii NATO, și nu numai împotriva Ucrainei, profitând de „o fereastră de oportunitate identificată de Putin la început". din 2022. Todd pariază pe o fereastră de 5 ani, adică un final de joc în 2027. Este interesant de comparat cu ministrul Apărării Shoigu, care a spus anul trecut: SMO se va încheia până în 2025. Oricare ar fi termenul limită, toate acestea implică o victorie totală pentru Rusia, câștigătorul dictând toate condițiile. Fără negocieri, fără încetare a focului, fără conflict înghețat – așa cum pretinde cu disperare hegemonul. Davos prezintă triumful Occidentului Meritul amplu al lui Todd, atât de evident în carte, este să folosească istoria și antropologia pentru a aduce pe canapea falsa conștiință a societății occidentale. Așa se face că, concentrându-se, de exemplu, pe studiul unor structuri familiale foarte specifice din Europa, reușește să explice realitatea într-un mod care scăpa complet de spălarea creierului maselor colective

occidentale care zăbovesc sub turbo-neoliberalism. Este de la sine înțeles că cartea lui Todd, bazată pe realitate, nu va fi unanim acceptată de elitele din Davos. Ceea ce s-a întâmplat în această săptămână la Davos a fost extrem de informativ. Totul se dezvăluie în plină zi.

Dintre toți suspecții obișnuiți – toxica Medusa von der Leyen a UE, solicicul Stoltenberg ai NATO, BlackRock, JP Morgan și alți șefi mari care dau mâna cu jucăriile lor de hanorac la Kiev – mesajul „Triumful Occidentului” este monolitic. Războiul este pace. Ucraina nu pierde și Rusia nu câștigă. Dacă nu sunteți de acord cu noi – cu privire la orice – veți fi cenzurat pentru „discurs de ură”. Vrem Noua Ordine Mondială – orice credeți voi țăranii de nivel inferior – și o vrem acum. Și dacă toate celelalte nu reușesc, o boală X prefabricată va veni pentru tine.

Sursa: Sputnik Globe (https://sputnikglobe.com/20240118/how-the-west-was-defeated-1116245840.html) via https://reseauinternational.net/comment-loccident-a-ete-vaincu/ (https://reseauinternational.net/comment-loccident-a-ete-vaincu/)

Evaluare: ★ ★ ★ ★ ★ Thank You!
